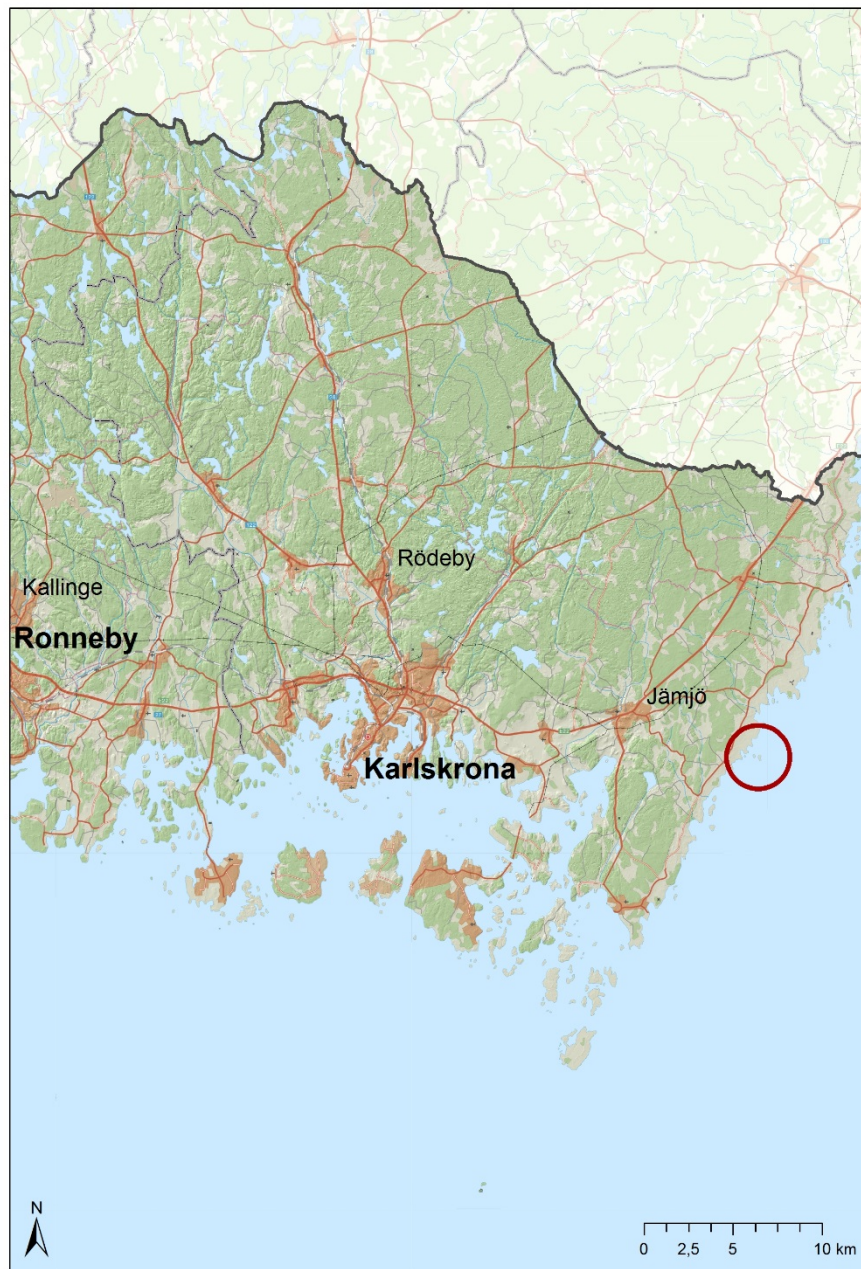

LÄNSSTYRELSEN
BLEKINGE LÄN

Bevarandeplan för Natura 2000-område

SE0410185 Tärningsörarna

Natura 2000

Natura 2000 är ett ekologiskt nätverk av värdefulla naturområden inom EU. Utpekande av Natura 2000-områden bygger på krav som finns i EUs fågeldirektiv och art- och habitatdirektiv. Syftet är att hejda utrotning av vilda djur och växter och att hindra att deras livsmiljöer förstörs. Alla medlemsländer ska peka ut områden dels för fåglar som anges i EUs fågeldirektiv, dels för naturtyper och arter som anges i art- och habitatdirektivet. Genom utpekandet åtar sig länderna att de utpekade värdena i områdena ska bevaras långsiktigt. Natura 2000-nätverket är en av hörnstenarna i EUs arbete för att bevara biologisk mångfald. I fågeldirektivet och habitatdirektivet listas 170 naturtyper och sammanlagt cirka 900 växt- och djurarter som särskilt värdefulla. 90 av naturtyperna och drygt 100 av djur- och växtarterna i habitatdirektivets bilaga 1 och 2 finns i Sverige. Därtill häckar regelbundet cirka 60 av fågeldirektivets fåglar i vårt land.

Bevarandeplaner

För varje Natura 2000-område ska Länsstyrelsen ta fram en beskrivning. Detta ska göras i särskilda bevarandeplaner eller i en skötselplan om området även är naturreservat. I planen ska det finnas en beskrivning av området med bevarandesyfte, bevarandemål och beskrivningar av de naturtyper och arter som ska bevaras och bidra till gynnsam bevarandestatus. Hot mot Natura 2000-områdets arter och naturtyper, och behov av bevarandeåtgärder, till exempel skydd eller skötsel, ska beskrivas. Informationen ska underlätta förvaltningen av området och tillståndsprövningar enligt miljöbalken.

I bevarandeplanen redovisas gränser, naturtyper och arter enligt bästa tillgängliga kunskap, vilket för detta område skiljer sig något från vad som är beslutat av regeringen. Länsstyrelsen har för avsikt att föreslå dessa ändringar till regeringen när tillfälle ges. Vid förvaltning och tillståndsprövning utgår man ifrån i verkligheten förekommande naturtyper, varför det är nödvändigt att bevarandeplanen redovisar dessa, även om de inte har hunnit beslutas av regeringen.

Bevarandeplanen ska fastställas av Länsstyrelsen, som även är ytterst ansvarig för att målsättningen med området uppfylls. Bevarandeplanen ska revideras när ny kunskap tillkommer eller när förutsättningar för området ändras. Den ska tas fram och hållas aktuell i dialog med berörda intressenter, och det är värdefullt om den som har ny information kontakter Länsstyrelsen. Bevarandeplanen är inte ett juridiskt bindande dokument. För formell reglering av skydd eller skötsel kan andra beslut behövas, till exempel skyddsbeslut för naturreservat. Föreskrifter enligt eventuella skyddsbeslut gäller parallellt med den tillståndsplikt som gäller inom Natura 2000.

Tillståndsplikt och samråd

För att inte skada naturvärden krävs tillstånd för verksamheter eller åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000-område. Det kan även gälla åtgärder utanför Natura 2000-området, om de kan påverka miljön i området. Detta regleras i miljöbalken (7 kap. 27-29§§). Då det kan vara svårt att avgöra vilka åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka naturvärden behöver man samråda med Länsstyrelsen före genomförandet. Vid skogsbruksåtgärder hålls samråd med Skogsstyrelsen. Mer information finns hos Länsstyrelsen, läs på webben eller kontakta en handläggare.

Kartor

Information om naturtypers utbredning och arter i ett enskilt område går att hitta med hjälp av kartverktyget Skyddad natur. Det kan nås på Naturvårdsverkets hemsida genom att söka på ”kartverktyget skyddad natur”. Det finns även möjlighet att ladda ner naturtypskartan som shape-fil. För mer information se Länsstyrelsens hemsida.

**LÄNSSTYRELSEN
BLEKINGE LÄN**

Åke Widgren

**Bevarandeplan för Natura 2000-området
SE0410185 Tärningsörarna**

Kommun: Karlskrona

Områdets totala areal: 18,3 ha

Bevarandeplanen uppdaterad av Länsstyrelsen: 2017-10-25

Bevarandeplanen fastställd av Länsstyrelsen: 2017-11-01

Markägarförhållanden:

Privat

Regeringsbeslut, historik:

SPA: 2000-07-01, regeringsbeslut M2000/1680/Na, pSCI: Nej, SCI: Nej, SAC: Nej

Naturtyper och arter som ska bevaras i området:Naturtyper och arter enligt art- och habitatdirektivet samt fågeldirektivet:A045 - Vitkindad gås, *Branta leucopsis*A190 - Skräntärna, *Sterna caspia*A191 - Kentsk tärna, *Sterna sandvicensis*A194 - Silvertärna, *Sterna paradisaea*A195 - Småtärna, *Sterna albifrons* (nytt namn *Sternula albifrons*)Övriga arter som utgjort grund för utpekandet:A169 - Roskarl, *Arenaria interpres***Bevarandesyfte**

Det överordnade bevarandesyftet för Natura 2000-nätverket är att bidra till bevarandet av biologisk mångfald genom att bibehålla eller återskapa gynnsam bevarandestatus för de naturtyper och arter som omfattas av EUs fågeldirektiv eller art- och habitatdirektiv. För det enskilda Natura 2000-området är syftet att bevara eller återställa ett gynnsamt tillstånd för de naturtyper eller arter som utgjort grund för utpekandet av området. Tärningsörarna bidrar till att uppfylla miljömålen Hav i balans samt levande kust och skärgård, och Ett rikt växt- och djurliv.

Tärningsörarnas prioriterade naturvärde är de häckande arterna av tärnor.

De flacka öarna utgör en viktig häckningsplats för flera missgynnade fågelarter som minskar längs Östersjöns kuster. Området är ett av flera som tillsammans bidrar till att Blekinges östra kust är mycket rik på häckande kustfåglar och öarnas struktur ger även att de genom en lågintensiv skötsel kan fungera som häckningsplats för krävande arter som ros Karl, skrântärna och kentsk tärna.

Beskrivning av området

Tärningsörarna består av två flacka öar, Lilla och Stora Tärningsör. Lilla Tärningsör är belägen omkring 250 meter utanför Hopudden i Attanäs och Stora Tärningsör ytterligare 150 meter längre ut. Öarna består av låga moränrevlar med större stenar som grund och med bankar av finare grus och småsten spritt längs stränderna. Ovan strandlinjen finns en låg vegetation av framför allt gräs med någon enstaka rosbuske. Öarna har tidigare betats lågintensivt av får men håller nu på att växa igen.

Fågelfaunan är rik med kolonier av framför allt vitfågel. Stora Tärningsör har en gråtrutskoloni som under 2015 uppgick till knappt 150 adulta fåglar. Vidare utgör ön en av de sista kolonierna för silltrut i länet. Här fanns samma år även en koloni med vitkindad gås (cirka 70 individer, oklart antal par) och här noterades bland annat skedand, gräsand, vigg, ejder, småskrake, strandskata, ros Karl, skrântärna och en koloni med silvertärna omfattande cirka 30 adulta fåglar. På Lilla Tärningsör häckar samma arter men i lägre antal och här konstaterades 2015 framför allt cirka 40 adulta silvertärnor (uppskattningsvis cirka 20 par), ros Karl, strandskata och ejder.

Vad kan påverka negativt

- Igenväxning som en följd av upphörd hävd vilket leder till en försämring av förhållanden på strandängar och kustnära gräsmarker.
- Bete vid fel tidpunkt som kan skada häckningar av vissa fågelarter.
- Störningar orsakade av besökande människor under häckningstiden inklusive körning med båt, vattenskoter och vind- och kitesurfing. Fiske på och i närheten av öarna är en ökande störningsfaktor längs kusten.
- Predation av framför allt landlevande rovdjur såsom mink, räva, grävling och mård.
- Dykande fåglar kan påverkas av vissa nätfiskemetoder där de riskerar att fastna och drunkna.
- Försämring av vattenmiljön kring öarna och i närområdet vilket leder till en rubbad eller försämrad näringsbalans som i sin tur kan leda till försämrad tillgång på föda för många arter.

Bevarandeåtgärder

För att inte skada naturvärden krävs tillstånd för verksamheter eller åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000-område. Det kan även gälla åtgärder utanför Natura 2000-området, om de kan påverka miljön i området. Detta regleras i miljöbalken (7 kap. 27-29 §§).

Skydd för området

- Djurskyddsområde (fågelskyddsområde) enligt 7 kap. 12 § miljöbalken, med beträdnadsförbud 1 april – 15 juli, gäller för hela området.
- Samtliga öar samt betydande delar av vattenområdet omfattas av strandskydd enligt 7 kap. 13-18 §§ miljöbalken. Strandskydd gäller generellt 100 meter från strandlinjen (ut i vattnet och inåt land). Länsstyrelsen får i det enskilda fallet besluta att utvidga strandskyddsområdet till högst 300 meter från strandlinjen, om det behövs för att säkerställa något av strandskyddets syften. Inom området har länsstyrelsen 2015 beslutat om utökat strandskydd upp till 300 meter.
- Vattendirektivet. Miljökvalitetsnormer för vatten fastställs med stöd av 5 kap MB, enligt vattenförvaltningsförordningen och Havs- och vattenmyndighetens författningssamling, HVMFS 2013:19. Normerna ställer krav på vattnets kvalitet.

- Havsmiljödirektivet. Miljökvalitetsnormer för marin miljö fastställs med stöd av 5 kap MB, enligt havsmiljöförordningen och Havs- och vattenmyndighetens författningssamling, HVMFS 2012:18. Förordningen syftar till att upprätthålla eller nå en god miljöstatus i havsmiljön.
- Sveriges åtaganden inom HELCOM, Baltic Sea Action Plan, aktionsplan för Östersjön.

Behov av åtgärder

- Området bör förhindras från att växa igen genom bete med antingen får eller nötkreatur. Dessa bör beta så att relativt kortbetade gräsmarker bibehålls och att buskage hindras från att breda ut sig.
- Skulle mink eller andra rovdjur etablera en fast stam på öarna bör åtgärder vidtas för att motverka detta.
- Förekomsten av främst vitkindad gås, kentsk tärna och småtärna behöver följas upp.

Uppföljning av naturtyper och arter

Länsstyrelsen ansvarar för att uppföljning av bevarandemål genomförs. Uppföljningen ska ske enligt de manualer för skyddade områden som har tagits fram av Naturvårdsverket. Mätbara mål, så kallade målindikatorer, ska registreras i databasen SkötselDOS. Dessa målindikatorer följs sedan upp. Målsättningen är att kunna se om de bevarandemål som satts upp i bevarandeplaner och skötselplaner uppfylls, att skötseln fungerar och att Natura 2000 - naturtyperna och arterna har gynnsamt tillstånd.

Naturtyper och arter enligt art- och habitatdirektivet samt fågeldirektivet:

A045 - Vitkindad gås, *Branta leucopsis*

Artens förekomst är ej fastställd i regeringsbeslut.

Beskrivning

Den vitkindade gåsen började häcka i Sverige under 1950-talet på Gotland efter att tidigare endast ha häckat på nordliga tundror. Under senare decennier har arten expanderat kraftigt och häckar nu spritt längs stora delar av Sveriges kuster. Majoriteten av populationen flyttar mot sydväst. Södra Sverige berörs därmed under höst- och vårflyttningen av stora mängder sträckande fåglar på väg till eller från övervintringsområdena längs Nordsjökusten. Arten föredrar låga, trädfattiga öar med utbredda betesmarker och strandängar både under häckningen och flyttningen. Större flockar kan även rasta på jordbruksmark, främst vallar. Häckningarna sker antingen i enstaka par eller i löst sammanhållna kolonier. Under häckningen uppträder arten ofta i mindre flockar och då med ungarna samlade i stora skaror. Födan består av växter, främst olika gräs, som betas på land.

I Blekinge är arten idag spridd med häckningar längs hela kusten i lämpliga miljöer. På Tärningsörarna har arten konstaterats häcka sedan åtminstone 2003 då ett par häckade. Under 2015 års inventering noterades 70 individer men antalet par är okänt.

Bevarandemål

Vitkindad gås skall häcka regelbundet inom området. Arten skall ha möjlighet att häcka i miljöer där den kan placera boet skyddat under låga buskage eller i högt gräs i strandnära lägen. Vidare skall det inom området finnas lämpliga, trädfräa miljöer med öppna gräsytor där arten kan födosöka både under häckningen och under övriga delar av året.

Bevarandetillstånd

Bevarandetillståndet är sannolikt gott, men arten är inte fullständigt inventerad. En uppföljning under häckningstid är angelägen.

A190 - Skräntärna, *Sterna caspia*

Artens förekomst är ej fastställd i regeringsbeslut.

Beskrivning

I Sverige häckar skräntärnan längs kusterna från Skånes sydkust till Norrbotten. Störst koncentrationer finner man i Stockholms skärgård och längs med Norrlandskusten. Något enstaka par finns även i Vänern. Sverige hyser en betydande del av den europeiska populationen och har därför ett särskilt ansvar för att bibehålla populationerna av skräntärna. Lämplig plats för bobygge är flacka, vegetationsfattiga sandrevlar eller klippöar i havsbandet. Arten häckar företrädesvis i kolonier som kan bli mycket stora, men en betydande andel av populationen består av solitära par som ofta nyttjar samma ö under mycket lång tid. Tillgång till områden med minimal mänsklig störning är viktig då arten är störningskänslig under häckningen (maj-juli/augusti), främst under ruvningsperioden. Häckningslokalen och dess omgivande arkipelag bör sakna fyrfota rovdjur, framför allt mink, men även trutar och havsörn kan lokalt vara allvarliga predatorer i kolonierna. Skräntärna behöver tillgång till lämpliga bytesdjur, vilket i svenska vatten främst är abborre, mört och sill. Den fiskar framför allt i grunda kustområden eller i kustnära (inom 30-40 km) sjöar. Under häckningen kan skräntärnorna sannolikt röra sig flera mil till lämpliga fiskeområden. Arten är långlivad med relativt låg reproduktion. Den är i Sverige rödlistad som nära hotad.

I Blekinge häckar arten med enstaka par, spritt längs kusten. Majoriteten av den blekingska populationen utgörs av solitära par. Kolonier har under de senaste decennierna endast förekommit på några få öar, men har sällan blivit långvariga.

Skräntärnan häckar regelbundet i området med ett par och har gjort så under lång tid. Någon större koloni har sannolikt aldrig funnits.

Bevarandemål

Skräntärnan skall häcka årligen inom området. Det skall finnas lämpliga platser för arten att placera boet på, det vill säga flacka, trädfria miljöer som inte är påtagligt igenväxta med buskar och med grusiga och steniga partier där boet placeras. Vidare bör öarna inte hysa fyrfota rovdjur. I vatten kring öarna skall finnas god tillgång på föda i form av fisk i klara vatten där tärnorna kan fiska framgångsrikt.

Bevarandetillstånd

Bevarandetillståndet är gott. Arten har häckat i området kontinuerligt under lång tid, och tillgången på lämpliga häckningsmiljöer är god.

A191 - Kentsk tärna, *Sterna sandvicensis*

Artens förekomst är fastställd i regeringsbeslut.

Beskrivning

Kentsk tärna häckar enbart längs kusterna, det vill säga i havsmiljö och är utbredd längs kusten från norra Halland till Gotland. Arten återkommer tidigt, i mars-april och flyttar söderut förhållandevis sent under augusti - oktober. Den kentska tärnan är beroende av störningsfria häckningsplatser, främst på mindre öar, men även på större sandrevlar och liknande. Den väljer ofta boplats tillsammans med skrattmåsar. För att större kolonier ska kunna etableras krävs rovdjursfria miljöer, framför allt bör mink och räv hindras nå häckningsplatserna. Arten häckar uteslutande i kolonier men kan etablera sig i enstaka par på små öar. Födosöket sker ofta på djupare vatten än andra tärnor. Arten är i Sverige rödlistad som sårbar.

I Blekinge har arten en långvarig historia med ett flertal stora kolonier på många platser. De flesta av dessa är dock övergivna idag och den enda långvariga kolonin är för närvarande på ön Falkaholmen utanför Sölvesborg. I övrigt har det under senare år endast förekommit mer eller mindre tillfälliga kolonier och enstaka, solitära par på små öar.

Kentsk tärna häckar inte regelbundet på Tärningsörarna men har haft tillfälliga kolonier på närliggande öar och har även häckat på Varpan (1 km norr om Tärningsörarna). Arten ses födosöka regelbundet kring öarna.

Bevarandemål

Målet är att arten skall etablera sig och häcka regelbundet i området. Lämpliga häckningsmiljöer i form av öppna, flacka öar utan landlevande predatorer som mink och räv och med lämplig låg vegetation eller grusbankar skall finnas i större delen av området. God tillgång på föda i form av fisk och klara fiskevatten skall finnas i anslutning till öarna.

Bevarandetillstånd

Bevarandetillståndet kan i nuläget inte bedömas. Kunskapen om artens förekomst i området är bristfällig och ytterligare uppföljning under häckningstid är nödvändig.

A194 - Silvertärna, *Sterna paradisaea*

Artens förekomst är fastställd i regeringsbeslut.

Beskrivning

Silvertärnan häckar längs hela kusten i Sverige. Den häckar även i de större sjöarna och mer spritt i små sjöar i Norrlands inland och i fjällkedjan. Vid häckning utnyttjas vegetationsfattiga områden på öar och uddar där boet placeras öppet, direkt på marken, oftast i grus eller i låg vegetation. Populationerna anländer till häckningsplatserna under april-maj och flyttar söderut igen under augusti. Arten kräver god tillgång till småfisk i grunda vatten för att födosöka men är relativt rörlig under häckningen och kan nyttja större områden för födosök. Den svenska populationen har ökat under de senaste 30 åren.

I Blekinge häckar arten nästan uteslutande i skärgårdarna, främst i de yttre delarna, men enstaka häckningar har även konstaterats i insjöar.

Arten är en talrik häckfågel på Tärningsörarna och häckade 2015 med uppskattningsvis omkring 20 par på Lilla Tärningsör och något färre på Stora Tärningsör. Ungefär samma numerär återfanns vid en inventering genomförd 2007 så populationen får ses som stabil.

Bevarandemål

Arten skall häcka med flera par årligen i området. Lämpliga häckningsmiljöer i form av öppna öar utan landlevande predatorer som mink och räv och med lämplig låg vegetation eller grusbankar skall finnas väl representerade. Gott om föda i form av småfisk och ryggradslösa djur skall finnas i väl utvecklade artsamhällen kring öarna. Vattnet skall vara klart så att arten kan fiska effektivt.

Bevarandetilstånd

Bevarandetilståndet bedöms som gott. Arten har sannolikt en stabil population som häckar på öarna inom området.

A195 - Småtärna, *Sterna albifrons* (nytt namn *Sternula albifrons*)

Artens förekomst är fastställd i regeringsbeslut.

Beskrivning

Småtärnan häckar längs sydligaste Sveriges kuster, från norra Halland till Östergötland, inklusive Öland och Gotland. I Bottenviken finns en utlöpare av den finska populationen och arten häckar regelbundet i Norrbottens skärgårdar. Inlandshäckningar är sällsynta i Sverige men har förekommit. I Sverige häckar arten i regel i små kolonier med som mest cirka 45 par. Arten är långflyttare som återkommer i början av maj från övervintringsplatser i och kring Afrika. Höstflytten inleds i augusti och de sista lämnar landet i början av september. Den svenska populationen varierar mellan 440 och 550 par och är minskande, främst på grund av förändringar i häckningsmiljöerna. Boet placeras på vegetationsfri mark, oftast på grus-, sand- eller skalgrusbankar vid stranden men även direkt på sandstränder och utfyllnadsmark vid hamnar. Arten koloniserar snabbt nyligen uppkomna miljöer såsom ruderatmarker men även konstgjorda häckningsöar. I boet läggs 2-3 ägg som ruvas cirka 20 dygn och ungarna är flygga drygt tre veckor efter kläckningen. Arten födosöker på grunt, stilla vatten över grunda, sandiga bottenar i skyddade vikar och längs skyddade strandsträckor. Födan består av småfisk och kräftdjur som fångas antingen direkt på ytan eller efter ett kort dyk. Arten är i Sverige rödlistad som sårbar.

I Blekinge häckar arten längs stora delar av länets kust, dock alltid glest spritt och oftast i enstaka par eller i små kolonier. Populationen i Blekinge uppskattas till cirka 50 par.

Arten har noterats på Tärningsörarna med enstaka par vid några tillfällen, senast 2007. Artens status i området är osäker och sannolikt häckar den inte regelbundet på öarna.

Bevarandemål

Ett mål är att arten regelbundet skall häcka inom området. För att arten skall trivas inom området krävs en god tillgång på lämpliga häckningsmiljöer med sand- och grusbankar utan täckande vegetation. Inom området skall också finnas ostörda fiskeområden över grunda bottenar med klart vatten, vilket är nödvändigt för att arten skall kunna finna föda framgångsrikt. Landlevande predatorer skall inte förekomma.

Bevarandetillstånd

Bevarandetillståndet kan i nuläget inte bedömas. Kunskapen om artens förekomst i området är bristfällig och ytterligare uppföljning under häckningstid är nödvändig.

Övriga arter som utgjort grund för utpekandet:

A169 - Roskarl, *Arenaria interpres*

Artens förekomst är ej fastställd i regeringsbeslut.

Beskrivning

Arten häckar främst i skärgårdar och längs kuststräckor med hårt betade strandängar. Roskarlen är beroende av mer eller mindre vegetationsfria miljöer, främst strandsträckor med steniga, grusiga eller klippiga stränder. Detta gör att arten oftast är talrikast i skärgårdarnas yttre delar. I södra delen av utbredningsområdet är livsmiljöerna oftast strandsträckor med hårt betade strandängar. Inte sällan häckar arten i anslutning till mås- eller tärnkolonier men undviker gråtrutskolonier. Roskarlen är mycket känslig för predation av fyrfota rovdjur där mink utgör det främsta hotet. Arten försvinner ofta från öar där minken etablerat sig.

Boet placeras direkt på marken, oftast något dolt i vegetationen. Antalet ägg är 3-4 och dessa ruvas i 22-24 dagar. Ungarna är flygga efter ytterligare cirka 20 dagar. Födan består av ryggradslösa djur; insekter, spindlar, kräftdjur, snäckor och musslor, som den finner i strandkanten, ofta genom att vända på stenar och ilandspolade tångruskor. Roskarlen är i Sverige strikt knuten till kusten och till Väneren där populationerna på Västkusten och i Väneren möjligen är utgångna. Arten häckar vidare från Blekinge län hela vägen upp till finska gränsen. Störst populationer återfinns på Gotland samt från Stockholms skärgård och norrut. Det totala svenska beståndet uppskattas till cirka 1 900 par. Arten är i Sverige rödlistad som sårbar.

I Blekinge har arten sannolikt aldrig varit särskilt talrik men under 1970-talet beräknades cirka 30 par häcka. Idag är antalet sannolikt omkring 10 par, spridda på småskär längs hela kusten med i särklass flest par längs östra kusten.

På Tärningsörarna är arten en regelbunden häckfågel i området. Två adulta fåglar noterades på Stora Tärningsör och en adult fågel på Lilla Tärningsör 2015. Vidare häckar arten på strandängarna vid Snickens ör, strax norr om Tärningsörarna.

Bevarandemål

Roskarl skall årligen häcka inom området. Det skall finnas god tillgång till för arten lämpliga häckningsmiljöer i form av öppna, steniga stränder och däremellan kortbetade gräsmarker med grusiga strandvallar. Det skall finnas gott om föda i form av ryggradslösa djur i strandzonerna.

Bevarandetillstånd

Bevarandetillståndet är sannolikt gott. Den lilla populationen ter sig stabil då den är känd från området med något par kontinuerligt under de senaste 10 åren.

Dokumentation

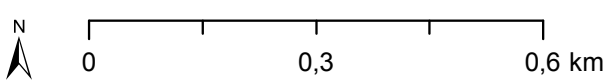
- ArtDatabanken. 2015. Rödlistade arter i Sverige 2015. ArtDatabanken SLU, Uppsala.
- Artfakta. 2015. www.artfakta.artdatabanken.se. ArtDatabanken SLU, Uppsala.
- Artportalen. www.artportalen.se (uttag 2016-09-01).
- Carlsson, L. Wolgast, J. 2003. Fågelinventering i Blekinge Skärgård, 2003. Opublicerat.
- HELCOM. 2007. Baltic Sea Action Plan. www.helcom.fi.
- Larsson, R. Ringmärkningsdata från kustöar 2003-2015.
- Länsstyrelsen i Blekinge län. 1985. Föreskrifter med förbud till skydd för djurlivet i Blekinge läns skärgård. Dnr. 11.122-870-83.
- Länsstyrelsen i Blekinge län. 2015. Beslut om utvidgat strandskydd för Karlskrona kommuns kust och skärgård, Blekinge län, Dnr 511-2099-2014.
- Länsstyrelsen i Blekinge län. 2015. Kustfågelinventering inom SPA-område i Blekinge län. Lif, M. Opublicerat.
- Naturvårdsverket. 2003. Art- och naturtypsvisa vägledning. Fåglar 1 & 3.
- Nilsson, T. & Lundgren, U. 1993. Blekinges fåglar.
- VISS VattenInformationsSystem Sverige. www.viss.lansstyrelsen.se (uttag 2016-10-12).

Bilagor

Bilaga 1. Områdeskarta.

Natura 2000 - SE0410185 Tärningsöarna

Kartskala 1:10 000